

Между
дявола и
желанието

ЛОРЕЙН ХИЙТ

Превод от английски Ирина Ценкова

У

ЕГМОНТ

У

Книгата се издава под това лого, запазена марка на ЕГМОНТ.

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Between the Devil and Desire*

Copyright © 2009 by Jan Nowasky

All rights reserved

Published by arrangement with HarperCollins Publishers, Inc.

Превод Ирина Ценкова

Редактор Надя Калъчева

Коректор Ваня Петкова

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2015

ISBN 978-954-27-1541-2

Между дявола и желанието

също толкова озадачен от условията в завещанието, колкото всички останали.

– Ще оспорим завещанието – внезапно заяви натъртено Брайърууд, сякаш друго заключение не би могло да бъде направено и тя ще се съгласи с него. – Това може да породи скандал, но не виждам да имаме друг избор. Ако Доджър е настойник, това бързо ще доведе до бедствие. Не се съмнявам, че синът ви ще бъде покварен и всички ще се съмняват в почтеността му.

– Мистър Бекуит каза, че завещанието не може да бъде оспорено.

– Разбира се, че ще каже това. По-малко работа за него.

– И по-малко разходи за вас – прогърмя дълбок глас.

Оливия изпищя, подскочи и обърна чашата си, разливайки горещ чай по полата си. За щастие, имаше достатъчно фусты, за да я предпазят от сериозно изгаряне. Тя остави чинийката и чашката настрана, грабна една лена на салфетка и започна да попива чая и да го бърше от ръцете си. Този мъж имаше дразнещия навик да се появява там, където не го очакват.

– Не си спомням да съм ви канила в гостната, мистър Доджър.

Той вдигна ръцете си по един вбесяващ начин, който тя започваше да разпознава като предшественик на вбесяващи думи.

– Не ми е необходима покана, след като това е *моята* гостна. Добър ден, милорд!

Брайърууд беше станал на крака и очите му бяха присвити, сякаш вярваше на Доджър толкова малко, колкото и Оливия.

– Доджър – каза той накрая.

– Вие се познавате? – попита Оливия и спря неистовото бърсане.